

Week 26 april

Omdat wij leven van de aarde.
Omdat de aarde ons draagt.
Laat ons nederig blijven.

Omdat de aarde zucht.
Omdat de aarde schudt.
Laat ons behoedzaam worden.

Omdat de aarde schenkt.
Omdat de aarde ons leven geeft.
Laat ons dankbaar leven.

LEER ONS HET WONDER VAN DE SCHEPPING ZIEN

We durven dromen dat het klaslokaal of het atelier de ontmoetingsruimte bij uitstek is waarin leerling en leerkracht elkaar kunnen vinden. In een persoonsbetrokken relatie is lesgeven en leren niet louter meer een opdracht. Hierin krijgen zelfs vakinhouden een nieuw perspectief. Voor leerling en voor meester. Empathie ligt hiervoor aan de grondslag. We mogen dat inlevingsvermogen verwachten van de anderen als we het eerst zélf beoefenen! In heel wat scholen blijft de kapel of de stille ruimte een plek van ontmoeting. In het viëren of gedenken van het geleefde leven vinden we elkaar. Misschien vinden we ook Hem die we JHWH mogen noemen. Naar zijn voorbeeld van 'er zijn voor ons' kunnen wij er ook 'zijn voor elkaar'. God ziet in onze ogen ook zijn eigen verlangen naar liefdevolle ontmoetingen.

Om meer zorg voor onze planeet aarde bidden wij.

Leer ons.

Om meer zorg voor onze planeet aarde
bidden wij:

Om oog en oor
voor de schoonheid van de aarde,
voor de rijkdom der aarde,
voor de onmisbaarheid van de aarde.

Om zorg en bescherming
van water en lucht, voor bomen en planten,
van biodiversiteit en culturele verscheidenheid.

Om grenzen aan gulzigheid
van mensen en samenlevingen,
en van onszelf.
Nergens meer tot onherstelbare schade aan de
kosmos,
nergens meer ongelijkheid in welvaart.

Om onze bekering bidden wij:
om ommekeer tot duurzaamheid,
tot gerechtigheid voor heel de aarde.

Om een kerkgemeenschap die voluit meegaat voor
rechtvaardigheid en duurzaamheid bidden wij.
Om een geloof betrokken op zorg om de aarde,
bidden wij.

God,
leer ons weer bescheiden te worden
en niet alles te wensen,
niet altijd en overal meester te willen zijn,
niet over alles te willen beschikken,
nu, meteen.

Leer ons weer dat alles zijn uur heeft
en dat groei in kwaliteit niet verhaast kan
worden.

Leer ons te wachten
op het geschenk van elk seizoen:
bloesemtijd, groeitijd en oogsttijd.

Leer ons vooral te vertrouwen
in deze 'verwarrende tijd'
waarin veel waardevolle dingen
lijken te verdwijnen en te verkwijnen,
waarin niets diepgaand schijnt te gebeuren
maar waarin bij nader toezien
toch veel al herbegint,
op een heel nieuwe wijze,
heel anders dan gisteren.

Gij, die Bron van toekomst wil zijn
leer ons hoopvol te blijven
en nieuwe wegen te bewandelen.

Vrij naar Frans Cromphout

Het stond al lang geschreven in de oude boeken.

Bezinning bij Genesis 1-11.

Het stond al lang geschreven in de oude boeken.

Ach,
niet dat de wereld
in exact zeven dagen werd geschapen.
Ach,
niet dat er een God was
die de vrouw uit de man boetseerde.

Wel dit.
Dat de mens
zorgzaam moest zijn
met zijn vrijheid.
Dat de mens
behoedzaam moest zijn
met zijn zucht
naar eigen identiteit en eer.
Dat de mens
bescheiden moest blijven
bij zijn eigen kennen en kunnen.

Nee,
niet omwille van God.
Maar omwille van de mens zelf.
Want de mens beschikt
over zijn medemens en over de aarde.

Zoveel ruimte liet God.
En de mens
vernietigde de mens en de aarde.
Zoveel verantwoordelijkheid gaf God.
We konden het weten.

De wijsheid stond al lang in de oudste Bijbelboeken.
Het is niet gemakkelijk
om vrijheid om te schakelen tot rechtvaardigheid.
Ook die wijsheid
stond al lang in die oude Bijbelboeken.

Na de toren van de verdeeldheid
en na de ramp van de eerste zondvloed
kan er alsnog een nieuw herbegin komen:
eerst gerechtigheid,
eerst een economie die recht doet
aan alle mensen en heel de aarde.

We hebben nog enkele decennia.
Het kan keren.
Of: het kan de definitieve zondvloed worden.

Het is tijd om niet langer meer te ontkennen.
Het is tijd voor groot en klein om te bekennen.
Ons te bekennen en te mobiliseren
tot anders gaan samenleven.

Stem ons weer af.

God,
stem ons weer af
op onze diepste bestemming.

Bestemd tot verstillung en verwondering,
zijn we!
Bestemd tot ontvankelijkheid en dankbaarheid,
zijn we!

Stem ons weer af
op onze diepste missie.
Een missie van verbondenheid
van allen voor allen.
Een missie van zorg
voor insluiting van kleinen en zwakkeren.

Stem ons weer af
op het ritme van het evenwicht.
werkjaar en vakanties,
weekdagen en zondag,
dag en nacht,
bloeitijd en rusttijd.

Tem onze prestatiezucht,
zet een rem
op onze drang naar zelfrealisatie.

Maak ons weer open
voor de onverwachte ontmoeting,
voor gastvrijheid,
voor ontroering,
voor de medemens getroffen door onrecht,
voor mensen verwond door lijden en verlies.

God,
stuur ons de natuur in
om te genezen van ons activisme,
om te zien
hoe alles met alles verbonden is,
om te zien
dat de mens maar een kleine plek heeft
in het geheel.

Zal dan de samenleving
niet weer een droom op aarde worden?
Zullen we dan niet ons geluk hervinden?

